

Derinlerden Gelen Sesler

– safdeha · 06 Nisan 2021

Derinlerden ağlamaklı bir ses geliyordu, çok derinlerden...

Ne toprakta sallantı

Ne de vardı başkasından kaydedilen alıntı

Göz bir şeyleri kaçıyordu

Sesse devam ediyordu.

Kime seslense,

Bu devam ediyor dese yapılan beste

Bakıyorlardı diyene deli gibi

Ne çalanı

Ne kağıda dökeni

Ne de izleri

Yoktu avatarı

Kanıtı...

İnsan işte varsın diyordu gelirse gelsin

Nereyi delerse delsin

Sonuçta doğaya elsin

Emanet...

Önceden şimşek çakar

Sonrada gök gürölde

Döker gözyaşını bulutlar

Ama derinlerden gelen seslere yok emare

Sanki elde avuçta olmayan umutlar

Gibi mi ne...

Gözünü kapattı

Ağızı bantlandı

Kulakları tıkanı

Üstünü toprakları örttüler

Derinlerden derine indirdiler

Hani insan da inandı

Dedi ki

Gerçekten sustu

Dünyaya küstü
Ya Hu, insan hiç alışkanlıklarını terk eder mi ki?
Hani bir şeyler yapmasına izin verirler mi
Oda muamma ya...

Kökler hep toprağın altında
Güneşi görse kuruma aşamasında
Anne karnında ki bebek gibi...

O kökler öyle çirkin
Çürüyen insan bedeni gibi
O kökleri andıran iskeleti
Aynısı dönen çarkın...

Kökler büyüdükçe derinleri delen sesler
Çürüdükçe kemikler!

.../Derinlerden gelen sesler
Kıyamete kadar doğayı besler!

Saffet Kuramaz